

ה"ת 64899/01/22 - מדינת ישראל - להב 443 ואח'... נגד ת.א.ן ניהול והשקעות 2015 בע"מ, ח.פ. 515270254, ת.א.נ. רכבי יוקרה בע"מ, ח.פ. 5160 ואח'...

בית משפט השלום בנצרת

ה"ת 64899-01-22 להב 433 נ' ת.א.ן ניהול והשקעות ואח'
תיק חיצוני:

בפני כבוד השופטת יסמין כתילי

מדינת ישראל - להב 443	<u>בקשה מס' 10:</u> המבקשת נגד
1. ת.א.ן ניהול והשקעות 2015 בע"מ, ח.פ. 515270254 2. ת.א.נ. רכבי יוקרה בע"מ, ח.פ. 516072915 3. תאמר אבו נאג'י, ת.ז. 312319320 4. סאהר אבו נאג'י, ת.ז. 028368272 5. שהד אבו נאג'י, ת.ז. 318427671 6. מרח חסן, ת.ז. 315987107	<u>המשיבים</u>
1. ת.א.ן ניהול והשקעות 2015 בע"מ, ח.פ. 515270254 2. ת.א.נ. רכבי יוקרה בע"מ, ח.פ. 516072915 3. תאמר אבו נאג'י, ת.ז. 312319320 4. סאהר אבו נאג'י, ת.ז. 028368272 5. שהד אבו נאג'י, ת.ז. 318427671 6. מרח חסן, ת.ז. 315987107	<u>בקשה מס' 13:</u> המבקשים נגד
מדינת ישראל - להב 443 גדליה בלר	<u>בקשה מס' 17:</u> המבקש נגד
1. מדינת ישראל - להב 443 2. ת.א.נ. רכבי יוקרה בע"מ, ח.פ. 516072915	המשיבות

החלטה

שלוש בקשות עומדות להכרעת בית המשפט. לכאורה בקשות נפרדות, אך הן קשורות ושלובות זו בזו. לשם פישוט וייעול אדון בהן יחדיו.

הבקשה הראשונה (בקשה מס' 10 מיום 18.5.2022), להורות על הארכת תוקף תפוס ביחס לרכוש המפורט בטבלה המופיעה בסעיף 7 לבקשה כדלקמן:

1. רכב מסוג ב.מ.וו מ"ר 801-74-602 בשווי 887,000 ₪ (רכב זה עומד אף במרכז הבקשה השלישית ויקרא להלן - הרכב), חשבון בבנק הפועלים ובו יתרת זכות על סך 71,128 ₪ והמחאות למשמורת בסך 577,260 ₪, וחשבון בבנק מזרחי ובו יתרת זכות על סך 34,275 ₪. הכל בבעלות ת.א.נ רכבי יוקרה בע"מ (להלן - החברה).
2. דירה בשווי 1,600,000 ₪, מגרש בשווי 500,000 ₪, דירה נוספת בשווי 838,000 ₪ חשבון בבנק מזרחי ובו יתרת זכות על סך 83,024 ₪, חשבון בבנק הפועלים ובו יתרת זכו על סך 59,361 ₪. הכל בבעלות מר תאמר אבו נאג'י (להלן - תאמר).
3. 75,000 ₪ המופקדים בחשבון משטרת ישראל, כנגד שחרור רכב מסוג ב.מ.וו מ"ר 102-46-674, בתנאים. ובנוסף סך של 132,600 ₪ אשר הופקדו אף הם לחשבון המשטרה לצורך שחרור חשבון בבנק לאומי. הכל בבעלות הגב' מרח חסן (להלן - מרח).
4. מבנה בשווי 20,000 ₪, מגרש בשווי 459,000 ₪, דירה בשווי 450,000 ₪, חשבון בבנק הפועלים ובו יתרת זכות על סך 37,342 ₪, חשבון בבנק מזרחי ובו יתרת זכות על סך 44,460 ₪, חשבון בבנק לאומי ובו יתרת זכות בסך 16,204 ₪, הכל בבעלות מר שהד אבו נאג'י (להלן - שהד).

הבקשה השנייה (בקשה מס' 13 מיום 23.6.2022) לשחרור כספים לכלכלה שוטפת.

הבקשה השלישית (בקשה מס' 17 מיום 6.7.2022) לשחרור הרכב.

הבקשה הראשונה הוגשה כאמור על ידי המדינה, הבקשה השנייה על ידי החשודים והשלישית על ידי צד ג' (מר גדליה בלר (להלן - בלר)). למען הנוחות אעשה שימוש בהחלטה זו במונחים המדינה והחשודים לאורך כל ההחלטה וביחס לכל הבקשות.

הבקשה הראשונה

לא אחזור על טענות הצדדים המפורטות היטב בבקשה, בתגובה ובפרוטוקול הדיון מיום 25.8.2022, אבחן את הבקשה ביחס לכל אחד מהחשודים בנפרד ואפרט את נימוקי.

אתחיל מהסוף. לקראת תום הדיון טען ב"כ החשודים להעדר סמכות עניינית. לדבריו מאחר שהוגש כנגד החברה כתב אישום בבית המשפט המחוזי, הרי שהסמכות לדון בבקשה נתונה לבית המשפט המחוזי. משכך, לטעמו, דין החלטת בית המשפט לפיה הוארך תוקף צו התפיסה להתבטל.

דין הטענה להידחות על אתר. כתב האישום שהוגש במסגרת בית המשפט המחוזי (ת.פ. 59651/3/22) אינו נוגע לעבירות הנחשדות בתיק שלפניי. הרכוש נושא הבקשה שלפניי נתפס בזיקה לעבירות שונות ואחרות הנחשדות, מכאן שההחלטה ניתנה בסכמות.

החברה - הבקשה נוגעת לשלושה פרטים בלבד. הרכב; חשבון בנק הפועלים 686811 וחשבון בנק מזרחי 141753. ביחס לרכב, הרי שעל פי החומר שלפניי (וממילא לא נטען בשום שלב אחרת), הרכב נמצא כבר במעין חלופת תפיסה. היינו הוא מצוי בידי נציגי החברה, וכל שיש ביחס אליו הוא עיקול שהטילה המדינה בלבד. הרכב כפי שעוד יפורט במסגרת הדיון בבקשה השלישית, רשום על שם החברה בתו סחר, כחלק מעסקה נטענת שלא קיבלה כל ביטוי בספרי החברה ונסיבות עריכתה כשלעצמן, מעוררות שאלות המתיישבות עם החשדות המיוחסים לחברה. למעשה, ניתן אף לומר כי הרכב מהווה אמצעי לביצוע העבירות הנחשדות.

אשר לחשבונות הבנק, בהחלטתי מיום 16.5.2002, עמדתי על קיומו של חשד שהחברה ביצעה באמצעות מי מהחשודים עבירות כלכליות. חומר החקירה העדכני (ובפרט אסופת המסמכים שסומנה י.כ.1), בדומה לחומר החקירה שהוגש לעיוני בעבר, קושר בין חשבונות הבנק לעבירות, ומחזק את החשדות המיוחסים לחברה. למעשה עיון במלוא החומר שלפניי, מלמד כי העילות שעמדו בבסיס החלטתי מיום 16.5.2022, נכונות גם ביחס לתפוסים אלה, ובפרט עילת התפיסה בשווי, שכן ערכם של התפוסים נופל בהרבה משווי העבירות הנחשדות המוערך בעשרות מליוני שקלים.

תאמר - ביחס למקרקעין התפוסים ושני חשבונות הבנק, קביעתי בהחלטתי מיום 16.5.2022 לעניין החשד המיוחס לתאמר עומדת בעינה. עיון בחומר העדכני אף מחזק את החשד המיוחס לו (ראו אסופת מסמכים שסומנו י.כ.2 ו- י.כ.3). זאת ועוד, עילות התפיסה עליהן עמדתי בהחלטתי מיום 16.5.2022, לרבות עילת התפיסה בשווי (לנוכח היקף העבירות) מתקיימות ביחס לתפוסים אלה.

מרח - שני התפוסים מצויים למעשה בחלופת תפיסה. אומנם חלקה של מרח בעבירות המיוחסות נופל לכאורה מחלקם של יתר החשודים ואולם אין בכך כדי להצדיק את החזרת התפוסים לידיה, למצער לא בשלב זה. ואוסיף, עדיין קיימים חשדות המיוחסים למרח ונחקרים (ראו עמ' 19 לדו"ח סודי מיום 14.7.2022) בנסיבות העניין אם כן, אני סבורה כי חלופת התפיסה מאזנת נכונה בין זכות הקניין של מרח לאינטרסים הציבוריים והחברתיים הגלומים בתפיסת הרכוש.

שהד - אומר כי קביעתי בהחלטה מיום 16.5.2022 יפה גם ביחס לתפוסים שבבעלותו. נכון לומר, אף ביתר שאת בשלב זה, כי עילות התפיסה, ובפרט עילת התפיסה בשווי ממשיכה וחלה. ראיתי להוסיף כי עובדת היותו של שהד במעצר מפחיתה מהיקף הפגיעה בזכות הקניין כתוצאה מהתפיסה וממילא לא נטען בדבר צורך דחוף או חיוני בתפוסים.

לאור האמור, מצאתי להורות על הארכת תוקף הצו ביחס לכלל הרכוש נושא הבקשה למשך 90 ימים.

הבקשה השנייה

הבקשה אומנם הוגשה על ידי ששת החשודים כולם אשר ביקשו יחדיו קצבה חודשית בסך כולל של 50,000 ₪ מבלי

לפרט כיצד ואיך יחולק ביניהם, אך בפועל, בסופו של יום הצטמצמה הבקשה לתאמר (אשר מתייחס בתצהירו גם לחברה) וסאהר אבו נאג'י (להלן - סאהר), בהינתן כי הם היחידים שטרחו לצרף אסמכתאות לביסוס בקשתם, לאחר שבית המשפט הורה לחשודים כולם לעשות כן בהחלטתו מיום 11.7.2022.

הערה מקדימה, סעיף 23 לחוק איסור הלבנת הון, תש"ס - 2000 (להלן - חוק איסור הלבנת הון) מחיל על הסוגיה שלפני את הוראות סעיפים 36 עד 36 לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], תשל"ג - 1973. בהקשר זה אציין כי פקודת הסמים המסוכנים אומנם אינה מסדירה בקשה מסוג זו שלפני בשלב הסעד הזמני, אך הדבר הושלם בפסיקה (ראו בש"פ 6159/01 **אבו עמר נ' מדינת ישראל** (2001), כבוד השופטת (כתוארה אז) נאור, פסקה 20). למעשה ניתן עוד בשלב הסעד הזמני, לבחון את סוגיית אמצעי המחייב הסבירים. הדבר מתחייב מפני שהחובה להבטיח אמצעי מחייב סבירים בשלב ההכרעה בעניין החילוט, חלה ביתר שאת בשלב הסעד הזמני, בשל חזקת החפות ממנה נהנה החשוד בשלב זה בהליך. לכן אפוא אבחן את הבקשה שלפני באופן דומה לשלב החילוט ועל פי אותם מבחנים.

אתחיל בציין כי בתום ההליך, לאחר שבחנתי את הטענות כולן, עיינתי עיין היטב בתצהירים שהוגשו, לרבות תצהירו של רואה החשבון עבד אלחאלק (להלן - רואה החשבון) ובפרט תצהירו של תאמר, ושמעתי את החשודים שהעידו בדיון, לא ניתן להשתחרר מהרושם שהבקשה לשחרור כספים לכלכלה שוטפת אינה אלא מעין בקשה חלופית לשם השגת התכלית העומדת בהתנגדות להארכת תוקף התפוסים, במקרה שבו בקשת המדינה תיעתר (כפי מסקנתי כמפורט לעיל). אף לא ניתן להשתחרר מהרושם כי הבקשה נועדה לצורך התחקות אחר מידע מתוך החקירה. הדבר בולט נוכח האופן החסר והדל בו בוססו הבקשות, הוויתור הכמעט אגבי מצד חלק מהחשודים על בקשתם, לאחר שלא טרחו לתמוך אותה והתנהלותם של תאמר וסאהר בבקשתם עת חשפו טפח וכיסו טפחיים. אציין כי הדבר עולה אף מהתנגדותם של תאמר לשחרור החשבונות בכפוף לתנאים.

אתחיל מהחברה. לא בכדי תאמר מערבב ומחבר בין צורכי החברה לצרכיו שלו. ראשית קיימות סתירות בשאלה האם החברה ממשיכה ופועלת אם לאו. מחומרי החקירה שהונחו לפניי, לרבות הפרסומים להצעות למכירת כלי רכב (י.כ. 2 ו-י.כ. 3) עולה כי הפעילות לא פסקה, בעוד שעל פי תאמר הפעילות הופסקה. גרסתו של תאמר בבית המשפט לעניין הוצאות תפעול, לפיה מדובר בהוצאות לעובדים, מעלה תמיהה לנוכח דבריו בתצהיר כי החברה אינה פעילה. כמו כן, תשובתו של תאמר לעניין הפרסומים של החברה בדף הפייסבוק המכיל הצעות למכירת רכבי יוקרה מהחודשים מאי ויולי 2022, לפיה מדובר בשיטת שיווק וכי מטרת הפרסומים הינה העברת מסר לציבור כי "הינו קיים", אף היא מעלה תמיהה ואולי אף מחזקת את החשד המיוחס לו ולחברה. כאן המקום לציין בנוסף, כי בתצהירו של רואה החשבון צוין שמאז יום 31.10.2021 "בשל בעיות וחקירות עבור התיק הנ"ל לא קיבלתי חומר להנהלת חשבונות". ניסוח זה אינו מלמד על הפסקת פעילותה של החברה דווקא, כי אם על הפסקת דיווח לרואה החשבון. ואוסף עדותו של רואה החשבון מחזקת אף היא את החשדות המיוחסים לחברה. תשובתו כי אינו זוכר אם העביר דיווח לרשויות המס (עמ' 16 לפרוטוקול שורות 5-6) מלמדת על התנהלות החברה, זאת ובמיוחד לנוכח הפרסומים עמם עומת תאמר המלמדים כי החברה ממשיכה לפעול.

ואוסף, בהקשר של החברה טוען תאמר כי היא זקוקה ל- 10,000 ₪ לצורך תפעול שוטף. אומר ולא מפרט דבר מעבר (סעיף 16 ו' לתצהירו). מלבד זאת, מציין תאמר את חובותיה של החברה לשלטונות המס. אין בזאת כדי לבסס את הבקשה ולהניח תשתית הניתנת לבדיקה ובחינה. אציין כי מעבר לסתירות סביב שאלת הפעלת החברה, כאשר אף

לטענת רואה החשבון שלה היא אינה מדווחת על הכנסות מאז אוקטובר 2021, מוקשית בעיני הבקשה לשחרור כספים לצורך הפעלת החברה, שעה שפעילותה, היא כשלעצמה נמצאת במוקד החקירה. משכך בקשת החברה לשחרור כספים נדחית.

אשר לתאמר, הרי שבקשתו שלו גם היא לוקה בחוסר ביסוס ופירוט. תאמר נמנע מהבאת ראיות באשר להכנסה החודשית מהחברה, קבלות או כל מסמך המעיד על הוצאותיו השוטפות. הוצאותיו (במובחן מההוצאות הדרושות לתפעול החברה) צוינו בעלמא בסעיף 16 לתצהירו. באותה מידה ממש ניתן היה לכתוב כל סכום אחר תחת כל צורך. כאן המקום לציין כי אומנם הגישה הרווחת היא שנטל הוכחת קיומם של אמצעי מחיה סבירים מוטל על המדינה, אלא שגם תחת נטל זה המידע ביחס למצבם הכלכלי מצוי אצל החשודים ולא אצל המדינה, ומשכך עליהם להביא הראיות (ראו והשוו: יעקב קדמי, על פקודת הסמים המסוכנים, הדין בראי הפסיקה (2007), עמ' 327).

זאת ועוד, העדר התייחסותו של תאמר להצעת המדינה לשחרור החשבוניות בתנאים (ראו סעיף 9 לתגובת הפרקליטות וסעיף 15 לתגובת היחידה החוקרת) היא כשלעצמה אומרת דרשני.

כאן המקום לציין כי תאמר זכאי לכל הפחות עד ליום 1.1.2023, לקצבה חודשים בסך של 6,000 ₪. סכום היכול להעניק בידו תנאי מחייה סבירים, ועצם הזכאות לו, כשלעצמה, מהווה טעם לדחיית הבקשה. בהקשר זה אוסיף, כי כעולה מהבקשה, תאמר אינו מקבל את כספי הקצבה בהינתן כי אלו מופקדים לחשבון הבנק התפוס. אני סבורה כי ביחס לכספים אלו, ככל שאכן הם מופקדים לחשבון תפוס ואינם מועברים לתאמר, הרי שהוא זכאי להם. לגביהם אין כל עילת תפיסה ויש להורות על שחרורם.

אשר לסאהר, לטענתו מצבו הכלכלי קשה. הוא הוכרז פושט רגל אך לא עמד בהסדר החוב (הציג מסמכים). לטענתו הוא נתמך כלכלית על ידי ילדיו תאמר ושהד. למעשה סאהר טוען כי המצב הכלכלי של ילדיו, אשר הורע כתוצאה מהתפיסה משליך על מצבו הכלכלי שלו.

קביעתי לעניין מטרת הבקשה של תאמר יפה גם בעניינו של סאהר. כתאמר, כך סאהר לא המציא אסמכתאות לעניין הכנסותיו (גם בהנחה שנתמך על ידי ילדיו) עובר לתפיסה וכן לעניין ההוצאות. סאהר נקב בסכומים באופן שרירותי ללא כל ביסוס ראיתי. הוא אף נמנע מלהציג תיעוד לעניין מצבו הרפואי שלטענתו מונע ממנו לעבוד. גם טענתו לעניין החוב לחברת החשמל לא גובתה באסמכתא. הרושם הכללי הוא שסאהר מתאמץ להסתיר מבית המשפט מידע. הוא לא הראה מה היו מקורות המחיה שלו עובר לתפיסה ומה היה היקף הוצאותיו החודשי, לא חשף כיצד המשיך וניהל את כלכלתו מאז התפיסה ועד הגשת הבקשה, ונמנע מלפרט את החובות מחוץ ללשכת ההוצאה לפועל שתלויים ועומדים נגדו לטענתו. סאהר ציין בתצהירו כי אשתו משתכרת סך של 4,500 ₪ נטו, וכאשר עומת בעדותו עם הנתון לפיו היא מסרה שמשתכרת סך של 10,000 ₪ השיב תשובה מתחמקת כי הסכום בו נקבה האישה הוא ברוטו וכי היא מחזירה הלוואה כך שהכנסותיה הן בין 4,500-5,000 ₪ (עמ' 18 לפרוטוקול שורות 14-17). הכל מבלי לצרף תלוש שכר של אשתו. ובזאת לא די. כשנתבקש סאהר לתת הסבר לעניין נסיעתו לחו"ל, טען כי חבריו הזמינו אותו. גם תשובה זו לא גובתה בראיה כלשהי והוא אף נמנע מלמסור פרטי אותם חברים (עמ' 18 לפרוטוקול שורות 24-27).

כפי שצינתי לעיל המידע על מקורות ההכנסה כמו גם על ההוצאות מצוי אצל החשודים. האופן בו הוגשה הבקשה, נוסח התצהיר, האופן החלקי והחסר בו צורפו אסמכתאות ותשובותיו המתחמקות של סאהר בבית המשפט דוחקים כולם

לדחיית בקשתו לשחרור כספים, משלא שוכנעת בדבר הצורך.

הבקשה השלישית

במהלך התפתחות החקירה ביצעה המדינה חיפוש נוסף במסגרתו נתפס מכוח צווים, ביום 3.11.2021 רכוש נוסף, ובין היתר גם הרכב, אשר כאמור נתפס בעיקול בלבד.

לטענת בלר, בחודש אפריל 2021 התקשר עם החברה באמצעות המתווך מר תימור עארף סלאמה (להלן - המתווך) למכור באמצעותה את רכבו. לבקשה צורף הסכם החתום על ידי הצדדים ובו סוכם, בין היתר, כי הרכב יעבור לחזקתה של החברה ואף ירשם על שמה בתו סחר, כאשר לחברה עומדים 120 ימים לצורך מכירתו ותשלום סך של ₪ 750,000 למתורו לבלר. עוד סוכם כי המתווך ישמש ערב למימוש העסקה וכי אם לא ימכר הרכב בתוך 120 ימים תעבור הבעלות בחזרה על שמו של בלר. הרכב נתפס. תמורתו לא שולמה והחזקתו, כך נטען מסבה לבלר נזק.

מנגד טוענת המדינה, כי הרכב נתפס לאחר שהתבססו חשדות לעבירות מרמה, עבירות על פקודת מס הכנסה, וחוק איסור הלבנת הון. אז התברר כי הרכב רשום בתו סחר על שם החברה, אלא שכלל אינו מופיע בספר העסקאות שלה. הרכב היה רשום על שם בלר רק כחודשיים, כאשר בטרם נרשם על שמו, היה רשום על שם תאמר, מבעלי החברה. עוד נטען כי ביום 9.12.2021 התלונן עובד החברה כי הרכב נגנב. יום למחרת (כך על פי חומר החקירה) אותר הרכב כאשר מאוחר יותר בוטלה התלונה בטענה כי הרכב שייך לחברה וכי מדובר רק בסכסוך עסקי. מאז תפסת הרכב התקיימו דיונים סביב התפוס ומעולם לא נטען כי הבעלות ברכב שייכת לאחר. מעולם קודם ליום 6.7.2022 לא פנה בלר למדינה בעניין ולא העלה כל טענה בקשר לבעלותו ברכב. 120 הימים שנקצבו בהסכם בין הצדדים חלפו ביום 14.8.2021, כחודשים וחצי לפני שנתפס ובכל זאת לא הועברה הבעלות לבלר כפי שסוכם וממילא הרכב לא הוחזר לו.

ביום 16.8.2022 נערך לפניי דיון במהלכו נחקר בלר והצדדים סיכמו טענותיהם. נוכח שילוב הבקשות, אלה באלה, ניתנת ההחלטה בהן יחדיו כפי שפירטתי בפתח החלטתי.

אפתח בתוצאה. דין הבקשה להידחות.

כאשר פונה אדם בהליך מסוג זה שלפניי לבית המשפט, בבקשה להגן על קניינו, מצופה שיפרוש לפני בית המשפט את התמונה המלאה. שבקשתו תהיה נטועה במארג פרטים ונסיבות היוצק תוכן ממשי לגרסתו ומאפשר לה להיות גרסה מתקבלת על הדעת. במקרה זה חסך בלר מידע מבית המשפט ובעדותו השיב באופן חלקי ומתחמק. מתוך עדותו ניכר כי אין הוא שולט בפרטי הגרסה באמצעותה ביקש לבסס את בקשתו. כך למשל לא מסר בלר כל מידע ביחס למתווך, כיצד הכיר אותו ובאילו נסיבות נתן בו אמון כי בכוחו לערוב לעסקה הנטענת. בנוסף, לא צירף תצהיר מטעמו של המתווך. כאשר נשאל כמה זמן היה הבעלים של הרכב השיב **"כמה זמן שרשום ברשומות"** (עמ' 10 לפרוטוקול שורות 3-4). תשובה מתחמקת בפרט בהינתן העובדה כי הרכב הועבר על שמו רק כחודשיים קודם לכן, שעה שהבעלות לפניו היתה רשומה על שם לא אחר מאשר תאמר, מולו גם חתם על ההסכם בשם החברה. אציין בהקשר זה כי במסגרת ההסכם נכתב כי הצדדים (בלר ותאמר) אינם מכירים ולכן היו זקוקים למתווך, אלא שהדבר תמוה נוכח בעלותו של

תאמר ברכב בטרם הועבר על שמו של בלר. חשוב לומר כי בהקשר זה השיב בלר כי גם הרכישה מתאמר בוצעה באמצעות אותו מתווך (עמ' 10 לפרוטוקול שורות 32-30) אך הוא לא פירט דבר סביב אותה עסקה. ובזאת לא די, כאמור הרכב עבר על שמו של בלר רק כחודשים בלבד לפני שהועבר לחברה בתו סחר. כאשר נשאל בלר כמה זמן היה בעלים של הרכב השיב בפשטות "לא זוכר" (עמ' 10 לפרוטוקול שורות 5-6). בלר לא ביסס אם כן את בקשתו כלל וכלל ולא הצליח בעדותו להעניק את אותו מארג נתונים ונסיבות היכול לתמוך בגרסתו.

מעבר לכך, מדובר ברכב ששווי משמעותי במיוחד, כאשר על פי ההסכם היה על החברה להעביר לידי בלר תמורתו סך של 750,000 ₪. קשה להבין כיצד עסקה שכזו נעשית ללא בטוחה כלשהי כנגד הרכב, בפרט כאשר הוא מועבר על שמה של החברה ואפילו בתו סחר; קשה להבין במידה רבה אף כיצד זנח בלר את העסקה מאז אוגוסט 2021 (תום 120 הימים שקצב ההסכם) ועד הגשת הבקשה כשנה לאחר מכן. בלר לא סיפק לכך תשובה טובה בבקשתו או בעדותו.

הרכב נתפס רק לאחר שחלפו יותר מחודשיים מאז פקע ההסכם בין הצדדים. לא הועלתה כל טענה ביחס לחודשים אלה, וזניחתו אצל החברה מאז נחתם ההסכם מרחיקה את האפשרות לבעלות בו. דבר נוסף הראוי לאזכור הוא כי מעולם, מאז נתפס הרכב, לא עלתה כל טענה מצד החברה או בעליה בקשר לבעלות ברכב וגרסה חדשה זו הנשמעת לראשונה רק עתה שבאה לידי ביטוי בהסכמה להחזרת הרכב לבלר, אף היא מקהה מעוצמת הטענה.

אשר למקרה "גניבת הרכב", הנסיבות בהן הוגשה תלונה על גניבת הרכב, ביטול התלונה לאחר שאותר הרכב, הטענה כי הדבר אירע על רקע סכסוך עסקי, ובמיוחד פרק הזמן המשמעותי בו היה הרכב בידי החברה, מעוררים כולם זיקה חזקה בין הרכב לחברה. ואם לא די באלה אוסיף, כי סאהר מסר בהודעתו מיום 12.12.2021 שהרכב שייך לחברה.

הרבה מעבר לדרוש, אוסיף גם זאת, גם תחת הנחה - **רחוקה מאוד** - לפיה הרכב שייך לבלר, עדיין בנסיבות שלפניי דין הבקשה להידחות.

אי תיעוד הרכב בספר עסקאות החברה אל מול החשדות המיוחסים לה, הנוגעים בין היתר לחוק איסור הלבנת הון, קושרים אף קשר בין הרכב לבין העברות הנחקרות - ככזה אשר שימש רכיב מהותי בביצוע העברות הנחשדות - דבר המקים עילת חילוט (ובעניין זה השוו: ע"פ 2963/13 **מדינת ישראל נ' פלוני** (10.2.2014), פסקה 35 לפסק הדין) גם תחת בעלותו של אחר.

כב' השופטת (כתוארה אז) חיות, עמדה על פרשנותו של סעיף 21 לחוק איסור הלבנת הון וקבעה כי: **"רכושו של הנידון" הוא "כל רכוש שנמצא בחזקתו, בשליטתו או בחשבונות". הגדרה זו חורגת בבירור מאמות המידה ומן הדרישות שמציבים דיני הקניין... ובכך היא מרחיבה את אפשרויות החילוט גם לגבי רכוש אשר לנידון יש בו חזקה או שליטה (או שהוא מצוי בחשבונות). זאת אפילו רשום אותו הרכוש על שמו של אחר...**" (ע"א 3343/05 סנדבאד טאהא נ' מדינת ישראל (4.3.2008)). לאחרונה חזר ושנה בית המשפט העליון **"כי אין בבעלותו הקניינית של אדם בנכס או רכוש מסוים, כדי לגבור על הוראות חוק איסור הלבנת הון אשר ביקשו להרחיב, במכוון, את סמכות החילוט מעבר לגדרי הבעלות הקניינית גרידא. זאת כאמור, אף כאשר מדובר בחילוט מכוח סעיפים 21(א) ו-21(ב) לחוק זה, ולא בחילוט מתוך רכושו של אדם אחר. כפי שקבע בית משפט זה במקרה אחר...**" (ע"פ 7464/21 משה רוגוזניצקי נ'...

מדינת ישראל (16.12.2021).

הנה כי כן דין בקשה זו להידחות וכך אני מורה.

לסיכום

אשר לבקשה הראשונה אני מורה על הארכת תוקף הצו להחזקת תפוסים למשך 90 ימים נוספים. אשר לבקשה השנייה, הבקשה נדחית, למעט בסוגיית כספי הקצבה של תאמר. ובעניין זה, מהפן המעשי אני מורה כי הכספים שמועברים על ידי המוסד לביטוח לאומי ישוחררו לידי תאמר החל מחודש ספטמבר (בהתאם ליום ההפקדה). הבנק ישחרר לידי תאמר את כספי הקצבה לפי פנייתו ומכוח החלטה זו. בנוסף ובהעדר התנגדות מצד המדינה (עמ' 21 לפרוטוקול שורות 19-21) מורה על שחרור סך 29,953 ₪ אשר הועבר לתאמר על פי אישור על תשלומי קצבאות לפי פרק ביטוח נכות - לשנת 2022, שצורף כנספח להודעה מיום 20.7.2022. הסכומים ששולמו מחודש מאי 2022 ועד לחודש אוגוסט 2022, ישוחררו אף הם כפוף להצגת אסמכתה מאת המוסד לביטוח לאומי ביחס לגובה הסכום שהועבר בפועל.

אשר לבקשה השלישית, אף היא נדחית.

החלטה תשלח לצדדים.

חומר החקירה יוחזר ליחידה החוקרת בתיאום מראש עם מזכירות בית המשפט.

ניתנה היום, א' אלול תשפ"ב, 28 אוגוסט 2022, בהעדר
הצדדים.